

РЕШЕНИЕ

№ 6971

гр. София, 25.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 02.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **7323** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 10а от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/.

Образувано е по жалба на М. С., гражданка на Турция срещу отказ за издаване на виза № 5364р-10848/9.6.2021 г., издаден от директора на дирекция „Миграция“, Министерство на вътрешните работи, по заявление за предоставяне право на постоянно пребиваване на чужденец, на основание чл. 25, ал. 1, т. 5 ЗЧРБ.

Жалбоподателят твърди, че заповедта е издадена с неразбираем първоначален номер. Тя е записана като студент в редовна форма на обучение, във висше учебно заведение. Не са налични всички реквизити за издаване на индивидуален административен акт. Н. Н., като директор на дирекция „Миграция“ не е компетентен да издава актове като процесния.

Ответникът – директорът на дирекция „Миграция“, Министерство на вътрешните работи, моли жалбата да се отхвърли като неоснователна. Твърди, че е налице прекъсване от 20 дни, поради което не са налице предпоставки за издаване на исканата виза. Предходните актове нямат връзка със съдебното производство.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и представените доказателства, намира следното:

Жалбоподателката е подала заявление вх. № Г-1224/9.4.2021 г. за предоставяне право на постоянно пребиваване на чужденец, на основание чл. 25, ал. 1, т. 5 ЗЧРБ – по образец, съгласно Приложение № 4, вр. чл. 34, ал. 1 Правилника за прилагане на

ЗЧРБ. Към заявлението са приложени изискуемите документи – справка за пътуванията ѝ до и от Република България, за периода 1.1.2016 г. – 7.4.2021 г. Представена е справка, съдържаща данни за подаваните от нея заявления и издадените разрешения за пребиваване.

Видно от тази справка, жалбоподателката пребивава в страната, считано от 8.3.2011 г., като е влязла с издадена виза Д и пребивава въз основа на издадено на основание чл. 25в ЗЧРБ разрешение – за провеждано обучение.

В посочената справка /неоспорена от жалбоподателката/ е удостоверено, че в изпълнение на определение № 6666/10.9.2019 г., постановено по адм.д. № 8434/2019 г. е издадено решение № 698162/18.9.2019 г. за продължаване срока за пребиваване до 5.11.2019 г. Едва на 25.11.2019 г. жалбоподателката е подала следващо заявление за продължително пребиваване вх. рег. № 242971.

Предвид така изложеното съдът намира, че оспорването е неоснователно.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган – директорът на дирекция "Миграция", съгласно чл. 23, ал. 7 ЗЧРБ. В случая подписалият заповедта – старши комисар Н. Д. Н. е бил назначен на тази длъжност видно от заповед № 8121К-1498/19.4.2016 г. на министъра на вътрешните работи. Актът е издаден в предвидената в закона писмена форма и съдържа предвиденото в чл. 59 АПК съдържание. Отказът е в достатъчна степен мотивиран, като са посочени установените, респ. – неустановените факти, както и приложимите правни норми.

При постановяването му ответникът не е допуснал съществени нарушения на административно-производствените правила.

Оспореният акт е издаден при спазване на приложимите материално-правни норми.

Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 5 ЗЧРБ (Предишен текст на чл. 25 - ДВ, бр. 36 от 2009 г.)

Разрешение за постоянно пребиваване могат да получат чужденците:

5. (изм. - ДВ, бр. 29 от 2007 г., отм. - ДВ, бр. 9 от 2011 г., нова - ДВ, бр. 23 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 70 от 2013 г.) които са пребивавали законно и без прекъсване на територията на Република България в рамките на последните 5 години преди подаване на заявлението за постоянно пребиваване и за този период не са отсъствали повече от 30 месеца, като в случаите по чл. 24в се отчита само половината от времето на пребиваване;

Съгласно ПЗР на ППЗЧРБ, § 3. (Изм. - ДВ, бр. 110 от 2013 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2019 г., в сила от 26.11.2019 г., изм. - ДВ, бр. 57 от 2021 г. в сила от 09.07.2021 г.) "Пребиваване без прекъсване" по чл. 36, ал. 2, чл. 38, 38а и чл. 42, ал. 3 е налице, когато чужденецът пребивава на законово основание - с виза, по силата на международни договори или въз основа на акт на Министерския съвет за безвизов или облекчен визов режим или след разрешение на органите на дирекция "Миграция" - МВР на МВР, ако разрешенията са издавани последователно, без да са налице прекъсвания между тях. Не се счита за прекъсване времето до 14 дни, през което са били налице причини, нетърпящи отлагане, поставили чужденеца в невъзможност да подаде документи за издаване на разрешение за дългосрочно пребиваване, и той не е напуснал територията на Република България.

Съгласно чл. 38аППЗЧРБ за предоставяне право на постоянно пребиваване на основание чл. 25, ал. 1, т. 5 ЗЧРБ службите за административен контрол на чужденците прилагат към подадените от кандидата документи по чл. 34, ал. 1 службена справка от информационните фондове на МВР за законното и непрекъснато пребиваване на чужденеца през последните пет години на територията на страната.

Ето защо нормата на § 3 от ПЗР на ППЗЧРБ следва да се приложи и за процесния случай – когато е налице искане по чл. 25, ал. 1, т. 5 ЗЧРБ.

В случая обаче, предвид събраните по делото писмени доказателства, следва да се направи извод, че е налице прекъсване по смисъла на §3, доколкото се установява, че на жалбоподателката е било разрешено пребиваване до 5.11.2019 г., а следващото заявление е подадено на 25.11.2019 г. Оттук следва да се направи извод, че не са налице предпоставките на чл. 25, ал.1, т. 5 ЗЧРБ, за да се предостави исканото от жалбоподателката разрешение за постоянно пребиваване, поради което и жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Воден от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. С., гражданка на Турция, ЕНЧ [ЕГН] срещу отказ за издаване на виза № 5364р-10848/9.6.2021 г., издаден от директора на дирекция „Миграция“, Министерство на вътрешните работи, по заявление за предоставяне право на постоянно пребиваване и ачужденец, на основание чл. 25, ал. 1, т. 5 ЗЧРБ.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му.

СЪДИЯ: